

[Viggo Starcke.]

Flere medlemmer i min gruppe havde gerne set, at den dagsorden, som er foreslået af det radikale venstre, og som indeholder krav om en folkeafstemning, var kommet til afstemning her i tinget — selv om den begejstrede tilslutning, der er fremkommet fra kommunistisk side, kan gøre een en lille smule betænkelig.

Til slut vil jeg gerne sige, at når Vesttyskland har genvundet sin suverænitet, foreligger der egentlig ingen foranledning eller kompetence for os til at blande os i Vesttysklands afgørelse angående dets forsvaret. I februar 1951 afgav retsforbundet i en situation, som i nogen grad lignede den nuværende, et løfte, som vi har holdt, nemlig ikke at misbruge denne sag i den indre partipolitiske agitation.

Udenrigsministeren (H. C. Hansen): Det er ikke min hensigt at forlænge denne debat; men der er lige to bemærkninger, jeg gerne vil have lov at gøre.

Den ene bemærkning er til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre). Det ærede medlem tilvejebragte med sin tale det indtryk, at den danske regering tilstræbte at sende en repræsentation til Paris, bestående af mig, og hvem der iøvrigt kunne rejse derned, med den hensigt at gå videre i standpunkttagen end f. eks. Frankrig. Jeg tror, det ærede medlem tager fejl; der er ikke for mig noget som helst bekendt om, at en sådan situation skulle foreligge. Det franske deputeretkammer har haft en debat som den, der finder sted her i dag, og på baggrund heraf, har jeg forstået, er den franske regerings deltagelse i NATO-mødet bestemt af samme standpunkttagen og på samme grundlag som det, jeg har forelagt for folketinget i dag.

Jeg vil gerne have lov til at sige, at der ikke for mig på dette tidspunkt foreligger blot en antydning af, at jeg skulle komme i den situation på den danske regerings vegne at skulle stemme anderledes, end NATO-rådet og Frankrigs repræsentation vil gøre det, og jeg vil gerne tilføje, at hvis der foreligger en anden situation, når jeg kommer derned, er der ikke den enighedsmulighed tilstede, som simpelthen er en forudsætning for, at disse spørgsmål kan løses. Jeg tvivler på, at en sådan ny situa-

tion skulle komme til at foreligge; men for en ordens skyld vil jeg altså gerne have sagt her, at der ikke er mig noget som helst bekendt om, at en sådan ændret situation skulle foreligge. Jeg går ud fra som givet, efter alt hvad der foreligger, at samtlige NATO-lande, Frankrig indbefattet, følger den linie, som jeg på regeringens vegne har summeret op i de fire punkter. Jeg går ud fra, at de ærede medlemmer har fået det indtryk efter de forhandlinger, som er ført i det franske deputeretkammer; men jeg vil altså nødig have det stående uimodsagt i radioen og overfor offentligheden, at der skulle foreligge en sådan forskel i synspunkter og stillingtagen. Det er mig ikke bekendt, at det skulle være tilfældet, og der foreligger altså intet for mig, der kunne tyde på noget sådant.

Det var den ene bemærkning.

Den anden bemærkning er til det ærede medlem hr. Aksel Larsen; den skal blive ganske kort. Jeg kan uden videre forstå, acceptere, anerkende og respektere, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) stiller sig på et folkeafstemningsstandpunkt i en sag; men det er mig lidt vel stærkt, at et parti, der dog, hvor det har ansvaret og magten, fratager befolkningen enhver indflydelsesmulighed og enhver afstemningsmulighed og enhver medbestemmelsesret, herhjemme kommer og vil gøre sig til helt på, at der skal være folkeafstemning i dette land. Det er lige hårdt nok for os andre at tage, og jeg synes, det er lige så godt at sige det, så det kan forstås.

Heick: Det problem, der behandles her i dag, gengivelse af fuld suverænitet til Vesttyskland og vesttysk genoprustning, er et stort problem for Danmark og for grænselandet, og det var måske årsagen til, at dette problem fuldstændig dominerede debatten, da venstre i Sønderjylland holdt hovedbestyrelsesmøde i lørdags. Konklusionen af denne debat var, at sådan som udviklingen har formet sig, er det nødvendigt for Vesten, inklusive Vesttyskland, nu at foretage det skridt, som er til debat i dag; men samtidig beklager vi, at det Vesttyskland, som vi nu inddrager aktivt i kampen for demokratiet, ikke praktiserer demokratiet i dets fulde konsekvens overfor vore landsmænd i Sydslesvig. Derfor henstiller vi